

Преображенски манастир „Преображение Господне“

Descriere

Преображенският манастир се намира на 7 км. от гр. Велико Търново, на левия бряг на р. Янтра, близо до с. Самоводене. В началото е бил метох на Ватопедския манастир в Света гора. Основан е от цар Иван Шишман и майка му царица Теодора-Сара (14 в.) и поради това е известен още като „Шишманов“ манастир или „Сарин“. През Второто българско царство е най-голямата църковна обител в региона. Манастирът е на четвърто място по големина в страната. След падането под османска власт на Търново през 1393 г., е опожаряван от турците, а по-късно е възстановен от монах Зотих през 1825 г. Манастирът има форма на правоъгълник, с двор, покрит с калдъръм. Главната църква „Преображение Господне“ е строена от Димитър Софийнлията (1834 г.), а след неговата гибел от Уста Колю Фичето и Иван Бърната през 1837 г. Църквата е триапсидна, кръстовидна, еднокуполна, изградена изцяло с дарения. Уста Колю Фичето строи камбанарията с часовника, а по-късно през 1863 г. върху стария подземен параклис „Св. Андрей“ и малката църква „Благовещение“. До същата 1863 г. майстор Колю Фичето издига големия вход и южното крило с малката гостна. По-късно са изградени трапезарията, магерницата и игуменарницата. Цялата зография в църквата, отвън и вътре, е била възложена на друг голям майстор Захарий Зограф от Самоковската школа (1851 г.). Стенописите отразяват сцени от целия „Покров Богородичен“, Благовещение, Рождество Христово, Сретение, Бягството в Египет, Древо Христово (Дървото на Христос). Изключително ценен и интересен е изографисаният от Захарий Зограф календар с Колелото на живота, изобразяващо суетния живот в лъжовния свят. В манастира има музейна експозиция с изключително стари ценни ръкописи и книги. Манастирската света обител е действащ мъжки манастир.

Galerie

Harta

